

[Finansministeren.]

Tiden er vel iøvrigt ikke inde til at drøfte de enkelte reformønsker. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen omtalte nærmere en ændring af amtsskatterne, og det ærede medlem hr. Aksel Møller glemte ikke at kræve en forhøjelse af brugsforeningsbeskatningen. Det skal indrømmes, at der kan være problemer at løse på begge disse områder, men hvis bestemte ændringer ligger de ærede medlemmer så stærkt på sinde, forstår jeg ikke rigtig, hvorfor man ikke, medens man samarbejdede i en regering, nåede frem til at fremsætte konkrete forslag.

Lad mig dog tillige berøre et enkelt problem om den kommunale beskatning, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen også var inde på. Det vedrører udgiftsfordelingen mellem stat og kommuner, hvor det ærede medlem påpegede betydningen af en sådan afklaring, at det kommunale selvstyre blev styrket. Jeg kan være helt enig heri, men finder det dog samtidig nødvendigt at fastslå, at dette ikke må betyde, at vi vender tilbage til tidligere tiders tilstande med megen ulighed i den kommunale beskatning. Vi kan ikke uden videre ophæve bestående udligningsordninger. Der må samtidig skabes sikkerhed for, at kommuner med et lavt indtægtsniveau og store sociale udgifter ikke belastes unødigt hårdt. Det kan være, at vi til en vis grad i stedet for at ophæve udligningsordningerne skal ind på nye former for ydelsen af tilskud, former, der på een gang opfordrer til økonomi i det kommunale arbejde og dog ikke vælter hele byrden over på en begrænset kreds af kommunale skatteydere.

Der var mange andre problemer, der blev rejst af de ærede ordførere, som kunne give anledning til bemærkninger, men jeg finder det mere formålstjenligt at udsætte en egentlig drøftelse dels til finanslovdebatten, dels til de enkelte forslag kommer frem til forhandling her i tinget.

Til slut en sidste bemærkning til det ærede medlem hr. Erik Eriksen, der havde bidt mærke i, at ordet besparelser ikke var nævnt i programtalen. Dette betyder ikke, selvfølgelig kunne jeg sige, at dette vigtige problem ikke ligger regeingen på sinde, men der er — også fra denne talerstol — fra tid til anden fremsat mange tanker og mange

tal om nødvendige besparelser i statens udgifter. I flere tilfælde har der dog ikke været tale om egentlige besparelser, men blot om forslag, der vælter byrderne over på andre befolkningsgrupper, og ofte på grupper, der ikke har nogen stor økonomisk bæreevne. I andre tilfælde har der været tale om løfter, som det har været lidt svært at indfri. Så mon tiden ikke er inde til at tale lidt mindre om disse ting og i stedet igennem en forenkling og rationalisering af lovgivning og administration at nå frem til virkelige besparelser? Det skal ikke mangle på god vilje fra min side til at fremme sådanne bestræbelser.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): I tilslutning til statsministerens udtalelser om de militære anliggender skal jeg give det høje ting en redegørelse for de forhandlinger, undersøgelser og overvejelser, der er foregået i forsvarsministeriet, efter at den nuværende regering blev dannet.

Redegørelsen vil omfatte:

- 1) Flyverchefen, generaløjntant Førslevs udtalelser om flyverdækningen af Danmark.
- 2) 18 måneders tjenestetid og årsagen til de undersøgelser, der i begyndelsen af denne måned blev foretaget af de praktiske muligheder for at gennemføre 18 måneders tjenestetid på forsvarlig måde indenfor de af den tidligere regering fastsatte frister.
- 3) Kasernebyggeriet og manglerne ved befalingsmandsordningen.

Flyverchefen, generaløjntant Førslev, havde ikke henvendt sig til forsvarsministeren for at erfare den nuværende regerings vurdering af spørgsmålet om flyverdækningen af Danmark eller udbedt sig oplysning herom gennem forsvarsstyrelsen eller forsvarschefen, da han, efter at den nuværende regering var tiltrådt, fremsatte sine udtalelser til pressen om det danske luftforsvar og de mangler, der var afsløret ved en fornylig afholdt øvelse.

Naturligvis har jeg lige så lidt som noget andet medlem af den nuværende regering til hensigt at anfægte den yringsfrihed, som statens tjenestegrenschefer og andre tjenestemænd har i henhold til grundloven og bestemmelserne i tjenestemandsløven. Det svar, som en række socialdemokratiske provinsblade, deriblandt „Fyns Social-Demokrat“,